

det er med Mælk, efter hvad der er oplyst for mig af Margarinefabrikanterne. Altsaa, den højtærede Minister fratager ikke blot Margarineproduktionen Ret til at benytte Fløde og Smør, men han berøver endogsaa Margarinen den Smørfedtprocent, den kunde opnaa ved at kærnes i Mælk.

Den højtærede Landbrugsminister mener, at det er en billig Fordring: Smør for sig og Margarine for sig. Nej, det forekommer mig aldeles ikke at være nogen billig Fordring. Det er en billig Fordring fra Smørproducenternes Side, at intet andet Produkt maa udgive sig for Smør; men udover det mener jeg ikke, at der fra den Side kan stilles nogen Fordring. Mælkefedtstoffet er nødvendigt for Befolkningens Ernæring. Om denne Nødvendighed udtalte den højtærede Minister sig ikke, men det er Bakteriologernes Opfattelse; at Mælkenes Fedtstof er ganske nødvendigt til Befolkningens Ernæring. Nu kan Befolkningen ikke faa dette Fedtstof ublandet; den kan ikke tilfredsstille hele sit Fedtbehov paa denne Maade, det er umuligt. Og det er ikke blot vor Befolkning, der ikke kan det, det er Verdensbefolkningen, som ikke kan tilfredsstille sit Behov med Mælkefedt. Men naar Behovet ikke kan tilfredsstilles udelukkende med Mælkefedt, er det saa ikke usocialt at forbyde, at man dog i nogen Grad faar dette Smørfedt? Det er et af Videnskabens Resultater — og vort Land opretholder Institutter netop til at undersøge, hvilke Næringsmidler der er nødvendige for Befolkningen —, at Befolkningen ikke kan nøjes med en vitaminløs Ernæring, at Befolkningen ikke kan undvære Smørfedt. Jeg ved da ikke, hvorledes man kan forsvare at foreskrive, at Befolkningen, naar den ikke har Raad til at tilfredsstille sit Fedtbehov ved Hjælp af Smør — og i øvrigt ikke kan, thi selv om den havde Raad til det, har vi jo ikke tilstrækkeligt Smør til det —, men maa tilfredsstille sit Behov ved Hjælp af andre Fedtstoffer, at Befolkningen saa ogsaa skal berøves det Vitaminindhold, som Smørfedt har. Der er et gammelt Ord, der siger, at man skal frygte Danaerne, selv naar de bringer Gaver, og denne Leveregel er blevet i høj Grad bekræftet ved dette Lovforslag. Den højtærede Landbrugsminister giver Befolkningen en Gave, som er meget behagelig at faa, men samtidig berøver han Befolkningens Adgang til det Smørfedt, som er aldeles uundværligt for dens Ernæring.

Bunch: Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at man skulde vogte

sig for at sige, at det engelske Marked var tabt for os for Smørets Vedkommende. Det sagde jeg ikke. Det vilde jeg altid have vogtet mig for at sige, for jeg tror ikke, det sker. Jeg udtalte, at det foreløbig er tabt for os for Margarinen, men faar Industrien Frihed, vil den nok kunne vinde Indpas.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg beklager, at jeg jo maa have hørt forkert, hvad den ærede sidste Taler før sagde, thi jeg vilde aldrig have benægtet, at der ikke eksisterer noget Margarinemarked for os i England. Hvis jeg havde forstaaet det ærede Medlems Ord paa den Maade, vilde jeg maaske have gjort den Bemærkning — jeg siger maaske —, at saa var det ikke helt rigtigt at bruge Betegnelsen „tabt“, thi et Marked, man aldrig har haft, kan man ikke tabe. Det, at det ærede Medlem brugte Udtrykket „tabt“, var muligvis ogsaa Grunden til, at jeg fik den Opfattelse, at det var Smørmarkedet, det ærede Medlem talte om.

Det glædede mig, at det ærede 5te landstingvalgte Medlem (Ole Hansen) indrømmede, at det dog maaske var dem, der kræver Farvebestemmelsen opretholdt for Smørekspørtens Skyld, som bør kunne fremlægge noget i Retning af Beviser, der har nogen reel Betydning. Det ærede Medlem fortsatte: vi har jo Beviser, vi har dog 30 Aars Erfaring, der viser, hvad der er opnaaet, medens denne Bestemmelse har været gældende. Hvis det er Bevis, forekommer det mig, at Bevisførelse bliver til noget underligt noget. Vi har haft saa mange Lovbestemmelser i de samme 30 Aar baade om Margarine og om Flæsk og alle mulige forskellige Ting, Lovbestemmelser, af hvilke det ærede Medlem gennem en lang Lovgivningsvirksomhed har været med til at vedtage adskillige. Saa kunde man om enhver af disse Lovbestemmelser sige: hvor har den ikke hjulpet, hvor er vort Smør ikke gaaet frem, lad være med at røre ved den! Der mangler Paavisning af, at der er en Forbindelse mellem Farvning af Margarine og Afsætningen af vort Smør i Udlandet. Hvis der er en saadan Forbindelse, og hvis den Forbindelse kan paavises, ligger Sagen helt anderledes, men denne Paavisning er ikke givet. Man kan ikke slutte saaledes: Vi har haft en Farvningsbestemmelse, og det er gaaet godt, ergo maa Farvningsbestemmelsen ikke ophæves. Det er efter min Mening intet Bevis: Der mangler endnu en Paavisning af, at Farvningsbestemmelsen overhovedet betyder noget for